

בוקובזה ואני / אביב סנדר

1. חוץ. בית בוקובזה. יום.

בוקר. שכונה יוקרתית, בתים פרטיים. **סיוון** (17), עומדת מול שער הגראז'. לקראתה הולך **אלון** (17). היא מחייכת. הם מתחבקים. אלון מביט לצדדים מעט בחשש.

אלון

אז מה סיוון... איפה...?

סיוון

(משועשעת) כן...?

אלון

נו... מר בוקובזה.

סיוון

מר בוקובזה, הא? אבא כבר יצא. אבל...

היא שולפת צרור מפתחות מהכיס. אלון נדהם.

אלון

הוינטאז?! הוא הביא לך את הוינטאז' מתנה?!

סיוון

רק להיום. לכבוד הבגרות.

אלון מסתכל על צרור המפתחות, בו תמונה של משפחת בוקובזה – האמא וסיוון מחייכות בתמונה, בוקובזה מביט למצלמה באיום. סיוון לוחצת על כפתור. p.o.v מדלת הגראז' העולה - אלון וסיוון מביטים מלאי השתאות במה שיש בתוך הגראז' – אור נשפך עליהם, מוזיקת מלאכים. חיוכים על פניהם.

2. פנים. בית הספר – כיתה. יום.

כולם מתכוננים לבגרות. תלמידים מדברים זה עם זה ומסדרים את השולחנות, מניחים תיקים בקדמת הכיתה. אלון ליד השולחן שלו. סיוון ו**בן-ציון** (17) מסתכלים עליו. אלון מניח על השולחן בטקסיות: בקבוק מים קטן, בקבוק קולה, חטיפים.

בן-ציון

אבל מה אתה לובש?

אלון

מה זאת אומרת, בן-ציון? אני-

עיניו של אלון נפערות באימה.

אלון

החולצה! החולצת מזל שלי!

סיוון

לא אמרנו שאתה זורק את הדבר המכוער הזה?

אלון ובן-ציון תוקעים בה מבט כועס.

בן-ציון

נעמיד פנים שלא שמענו את זה.

אלון

אני לא יכול לעבור את הבגרות הזאת בלי חולצת המזל שלי!

סיוון

אלון, אתה בחיים לא תספיק לרוץ הביתה, לקחת אותה ולחזור בזמן.

אלון

לא, את צודקת. אני לא אספיק.
(מחייך) לא ברגל...

סיוון

אממ? לא! לא, תשכח מזה!

מושיקו (17) מסתכל עליהם מהצד.

אלון

את אמרת את זה בעצמך! אני בחיים לא אספיק לעשות את זה ברגל.

סיוון

אין מצב. אם אבא שלי ישמע שנתתי לך את האוטו, הוא יהרוג אותי. הוא יהרוג אותך!

אלון כורע ברך בתיאטרליות מול סיוון.

אלון

חיים שלי. עיניים שלי. כפרה עליך. הולך, נוסע, חוזר. הנה, כבר הייתי יכול להיות פה בחזרה עם החולצה. לא חבל? בחור צעיר עם פוטנציאל, בלי בגרות, בלי עבודה, בלי שפה?

בן-ציון

קשה קשה.

סיוון לא מסוגלת לעמוד מול התחנונים שלו. היא מוציאה את המפתחות. אלון תופס אותם ורץ אל מחוץ לכיתה. אחרי שניה הוא חוזר בריצה, נותן לסיוון נשיקה בלחי ורץ חזרה. שנייה לפני שהוא יוצא שוב מהדלת היא צועקת לו:

סיוון

אלון, רק תעשה לי טובה. אתה יודע איך אבא שלי אומר לעובדים שלו. פֶּנֶס על האוטו...

אלון

פֶּנֶס על הלחי, כן אני יודע. סמכי עלי.

3. פנים. בית הספר – כיתה. יום. (מעבר זמן)

אלון חוזר לכיתה, מתנשף, לבוש בחולצת 'הוואי' פרחונית ומזעזעת. הגיע בדיוק בזמן. כולם ישובים במקומותיהם. אלון ניגש למקום שלו ודופק קריצה לסיוון.

4. פנים. בית הספר – כיתה. יום. (מעבר זמן)

השולחן של אלון מלא בעטיפות חטיפים ריקים. הוא מגיש את הבחינה למשגיחה, שמח וטוב לבב הוא יוצא מהכיתה. מושיקו מסיים אחריו ויוצא גם.

5. חוץ. מגרש החניה / מרכז מסחרי. יום.

אלון ניגש למגרש החניה ולוחץ על הכפתור בשלט של האוטו, אלא שלוקח לו רגע לקלוט שמולו יש חלל ריק של חניה. אלון מביט ימינה ושמאלה, מתחיל לחפש.

אלון

לא לא לא...

אלון חוזר לאיפה שהיה האוטו. כמה חבר'ה מהכיתה, כולל מושיקו, מתקרבים ומסתכלים על הסיטואציה. אלון מבוהל. הוא מסתכל על בן-ציון.

אלון

המכונית לא פה!

בן-ציון

תנסה לזכור איפה שמת אותה.

אלון

כאן! כאן! שמת אותה, בן-ציון! היא חנתה כאן!

בן-ציון

בעיה. מה קורה מושיקו?

מושיקו

(מחויך ומאושר)
אז רגע, פֶּנֶס על האוטו של בוקובזה, פֶּנֶס על הלחי
של אלון. נעלם האוטו של בוקובזה, נעלם אלון?

השניים מסתכלים עליו בכעס. אלון גורר את בן-ציון הצידה. הוא בהיסטריה.

אלון

אין אוטו. אתה מבין את זה? אני איש מת!
מה עושים, בן-ציון?! מה עושים!?

בן-ציון דופק לו סתירה מצלצלת.

בן-ציון

אני מצטער. הייתי צריך להרגיע אותך.
הכל בסדר. תנשום, לאט לאט. רגוע?

אלון מהנהן. בן-ציון מוריד לו עוד סתירה.

אלון

בשביל מה זה היה?

בן-ציון

להרגיע אותי.
לא טוב, אני עדיין לחוץ.

אלון

מספיק עם זה. אוקי, בוא נחשוב בהיגיון.
יש רק אפשרות אחת, גנבו את האוטו.

בן-ציון

בעיה.

אלון

בעיה בעיה. תקשיב, אתה חייב לעשות משהו בשבילי.
אני צריך שתלך לצופית ולהילה, תסביר להן שהן
חייבות להעסיק את סיוון. שיגידו לה שהלכתי ל...
תחשוב על איזה תירוץ. אסור שהיא תדע שאנחנו לא
מוצאים את האוטו. הבנת?

בן-ציון מהנהן. הם מסתכלים הצידה ורואים את מושיקו מדבר עם אנשים.

אלון

אני אתחיל לתחקר אנשים בינתיים.

6. חוץ. מגרש החניה – מרכז מסחרי. יום. (מעבר זמן)

בן-ציון חוזר וניגש לאלון שעומד מול שני ילדים קטנים עם שקיות שוקו.

בן-ציון

העניין סודר. מה עושים?

אלון

חקירה.

סיקוונס חקירה: עריכה מהירה וקפיצה בתחקור של אלון ובן-ציון.

שני הילדים מסתכלים עליהם בתימהון. בן-ציון שולף פנקס קטן ועפרון קצרצר ורושם.

אלון

עכשיו תהיו ילדים טובים ותגידו לי מה ראיתם.

שני הילדים ממשיכים לשתות מהשוקו.

אלון

שאני לא אערב את השותף שלי, יש לו פתיל קצר.

ילד א'

(לבן-ציון) לא למדת פסנתר אצל אימא שלי?

בן-ציון

אתה מתבלבל ילד. קדימה, שפוך הכל.

הילדים ממשיכים לינוק מהשוקו.

אלון ובן-ציון מול זקנה פולניה עם סלי קניות.

זקנה

לא יודעת, העיניים שלי לא מה שהיו פעם.

גם הסלים כבדים לי נורא.

ליד הדלת של המכולת של יעקב. יעקב מחזיק קרטון ביצים.

אלון

תספר לנו הכל, ומהתחלה!

מול הילדים:

ילד ב'

יש לכם שעווה באוזניים? אמרנו לכם שלא ראינו כלום!

אלון

אני חושב שאתם משקרים!

ילד א'

(לבן-ציון) אימא אמרה שאין לך בכלל חוש קצב.

מול יעקב. בן-ציון רושם בפנקס שלו.

יעקב

החיים לא היו קלים בשיכון אבל אף פעם
לא התלוננו. הייתי אז בן ארבע ו-

מול הזקנה.

זקנה

אולי תעשו טובה לזקנה נחמדה, עד הבית השלישי.
אני אסתדר משם.

מול יעקב:

יעקב

ואז אמרו שהעתקתי בבחינה בחשבון, ואני זוכר
שאבא שלי מאוד כעס. אבל אני לא העתקתי...

מול הילדים:

בן-ציון עומד מאחורי אלון, מתגונן. הילדים משפריצים עליהם שוקו שפוגע באלון
שמנסה להתגונן עם ידיו. ילד א' נותן לאלון בעיטה ברגל ושני הילדים בורחים.

אלון ובן-ציון הולכים אחרי הזקנה, שניהם מחזיקים את הסלים שלה. החולצה של אלון
ספוגה בשוקו והוא צולע קלות.

מול יעקב.

יעקב

אז התחלתי לחשוב שאימא אוהבת יותר את
משה אחי. ופעם אחת אחותי תקווה אמרה ש...

אלון

אה יעקב, תשמע. אנחנו חייבים לזוז.

יעקב נראה מאוכזב. אלון גורר את בן-ציון הצידה.

אלון

אנחנו סתם מבזבזים את הזמן.
אין ברירה. חייבים ללכת למוסכים.
נחרח שם אם מישהו ראה את הוינטאז'.

אלון ובן-ציון מתקרבים אל המוסך. הם רואים שם את מושיקו שבדיוק לוחץ יד למישהו ומתרחק ממנו. מושיקו נראה שמח וטוב-לבב.

אלון

מה אתה עושה פה, מושיקו?

מושיקו

מדינה חופשית.

והולך משם, מחוץ.

אלון

רק זה היה חסר לי.
אתה יודע איך בוקובזה מת עליו?

בן-ציון

באמת?

אלון

הוא הבן שמעולם לא היה לבוקובזה. בוקובזה
חולה עליו. ומושיקו הזה דלוק על סיוון עוד מהגן.

בן-ציון

בעיה.

אלון

בעיה בריבוע. טוב, בוא נתפקס רגע.
כשניכנס פנימה, תשאיר לי את כל הדיבורים...

8. פנים. מוסך. יום.

אלון ניגש ל'מוסכניק' שלבוש מלוכלך, שעון על רכב וטוחן לאפה עם שווארמה.

אלון

אנחנו מחפשים מרצדס וינטאז' שישים ושמונה.

ה'מוסכניק' מושך בכתפיו. אלון מהנהן לעצמו ומוציא את הארנק. הוא שולף שטר,
נותן אותו ל'מוסכניק'.

אלון

צבע ירוק פנינה, במצב שמור.

המוסכניק ממשיך לאכול, נד בראשו בשלילה.

אלון

אגוז קשה לפיצוח, הא?
(שולף שטר נוסף)
אולי בכל זאת?

ה'מוסכניק' עדיין ממשיך לאכול. אלון נותן לו שטר נוסף. ה'מוסכניק' מכניס לכיס.

אלון

אולי זה ירענן את זיכרונוך...
(מוציא שטר נוסף)
ועכשיו?
(מוציא שטר נוסף)
אולי עכשיו?
(מוציא שטר אחרון)
גם עכשיו לא?

מאחורי הצד הקדמי של האוטו יוצא המוסכניק האמיתי ומוריד את מכסה המנוע.

מוסכניק

אבאל'ה האוטו מוכן.

הלקוח (שאלון חשב שהוא המוסכניק) ניגש אליו.

לקוח

כמה יצא?

מוסכניק

חלקים ועבודה, ארבע-מאות. בשבילך, נעשה
שלוש-מאות חמישים.

הלקוח מוציא את השטרות שאלון נתן לו ומעביר למוסכניק. הוא נכנס לאוטו ונוסע.
אלון המום. בן-ציון מניח יד על כתפו ואומר:

בן-ציון

עכשיו תורי.

בן-ציון ניגש קדימה, אלון אחריו.

בן-ציון

בעלבוסטה!

המוסכניק נעמד מולם.

בן-ציון

תקשיב לי טוב עכשיו למה עבר עלי יום ארוך
ואין לי סבלנות לחרטבונות. יש אוטו וינטאז'
מרצדס שהלך לנו לאיבוד ואני לא מקנא באדם

שניסה לעשות עלי קטע וחבל לך על הזמן אם נגלה
שהאדם הזה הוא אתה כי הקודם עדיין מאושפז.
אז אני בא אליך בטוב עכשיו, כי אם אני אבוא ברע,
זה לא ייגמר טוב.

שני מוסכניקים נוספים ששמעו את בן-ציון מתקרבים ונעמדים ליד המוסכניק הראשון.
בן-ציון בולע את הרוק. הוא מסתובב לאלון.

בן-ציון

אמרתי לך שזה לא בסדר לדבר ככה לאנשים ושאם
פשוט נגיד להם מה אנחנו מחפשים, אולי הם יסכימו
לעזור. בשביל מה כל הקללות והדיבור החולה הזה?
(פונה למוסכניקים)
אני מצטער, חבר שלי קצת חמום-מוח. לא הייתי צריך
להקשיב לו מלכתחילה. הכריח אותי ללמוד את כל הנאום
המיותר הזה בעל פה. אמרתי לו שזה לא לעניין.
סליחה. אנחנו נלך עכשיו. בסדר?

9. חוץ. מוסך. יום.

אלון ובן-ציון יוצאים מהמוסך. אלון צולע, יש לו פנס בעין והחולצה שלו קרועה. בן-ציון
מחזיק שני קונטיינרים של נוזל לניקוי שמשות.

אלון

אני אהרוג אותך.

בן-ציון

אתה רואה? זה בגלל השליליות הזאת שהגענו
לאיפה שהגענו. צריך להתחיל לחשוב חיובי.
אבל איזה קניה חכמה עשיתי בסוף!

אלון

מאתיים-חמישים שקל לנוזל לניקוי שמשות זה לא
קניה חכמה. שילמת כדי לא לחטוף מכות.
בטח עכשיו כבר מפרקים את הוינטאז' לחתיכות קטנות.

בן-ציון

יאללה מספיק! מה דיברנו לפני רגע?
נחשוב חיובי! מה עכשיו?
(מסתכל על הקונטיינרים שלו)
זה טוב גם לספונג'ה!

אלון תופס את שני הקונטיינרים וזורק אותם על האדמה. בן-ציון מסתכל עליו.

אלון

מה עכשיו? לבית הקברות למכוניות,

זה מה עכשיו.

10. חוץ. מחוץ מגרש בית הקברות למכוניות. יום.

אלון ובן-ציון הולכים לצד הגדר של המגרש. בן-ציון מפוחד.

בן-ציון

אני לא חושב שזה רעיון טוב, אלון. כשרוצים להעלים מישהו, לכאן מביאים אותו.

הם מגיעים לחלק בגדר עליו יש שלט של 'כלב נושך'. מציצים פנימה.

אלון

נראה לי די נטוש. בן-ציון, תשים עין, אני נכנס לרחרח.

11. חוץ. בתוך שטח בית הקברות למכוניות. יום.

אלון קופץ מהגדר לצידו הפנימי של השטח. הוא מתחיל להסתובב, רואה עץ-ריח על האדמה, לאחר מכן מוצא וישר ישן. לפתע הוא מביט הלאה. ממרחק מה הוא רואה פינצ'ר קטן (או כל כלב 'לא-מאיים בעליל' אחר) ומגחך לעצמו. לפתע הכלב מזדקף ומתחיל לרוץ לעברו של אלון. עיניו של אלון נפערות באימה והוא מתחיל לברוח. קולות נביחה ונהימה.

12. חוץ. מחוץ למגרש בית הקברות למכוניות. יום.

בן-ציון משוטט. לפתע הוא רואה את מושיקו.

מושיקו

מה אתה עושה פה?

בן-ציון

מה?! מה אתה עושה פה?

מושיקו

אני שאלתי קודם.

בן-ציון

אה. טוב. אנחנו מחפשים את האוטו של בוקובזה. אתה?

מושיקו

מצאתם משהו?

בן-ציון

אתה מצאת משהו?

מושיקו

אני שאלתי קודם.

בן-ציון

אוף! לא, עדיין לא. אתה?

לפתע נשמע משהו מאחוריהם. הם מסתובבים ורואים גבר שמפנה אליהם אקדח.

גבר

הופה הופה! שתי ציפורים במכה אחת. צדוק ואלחנן!

מושיקו ובן-ציון מביטים אחד בשני.

מושיקו

אדוני, יש לך טעות...

גבר

ידיים באוויר!

שניהם מרימים ידיים באוויר.

גבר

אמרו לי שהחבר'ה שהעיזו לגנוב מקרוצ'י יהיו
צעירים, אבל לא חשבתי שעד כדי כך. יש לכם
וואחד חוצפה לבוא ככה עם מסכות גרב לערב פוקר
של קרוצ'י ולקחת את כל הקופה. זה הסוף שלכם.

13. חוץ. בתוך שטח בית הקברות למכוניות. יום.

אלון בהיסטריה בצד הפנימי של המגרש מול הגדר, שוכב על האדמה, ידיו אוחזות
בגדר ומשהו מושך אותו מאחור וגורר אותו אל מחוץ לפריים.

14. חוץ. מחוץ למגרש בית הקברות למכוניות. יום.

הגבר מכוון אל מושיקו ומקשיב לדבריו. מושיקו היסטרי.

מושיקו

אני לא יודע מי אתה חושב שאנחנו, אבל אנחנו
לא הם, מי שאתה חושב, כאילו, שאנחנו!
אנחנו אפילו עוד לא בני שמונה-עשרה בכלל.

(בוכה)

אני לא רוצה למות! יש כל כך הרבה דברים שלא
הספקתי. עוד לא הייתי באמריקה, עוד לא
אמרתי להורים שלי כמה אני אוהב אותם, עוד לא
למדתי לנגן בכלי נגינה...

בן-ציון מגחך ומושיקו מפסיק לבכות ומסתכל עליו.

בן-ציון

איזה סיסי...

השודד מזיז את היד ומפנה את האקדח לבן-ציון. בן-ציון פורץ בבכי:

בן-ציון

לא לא! למה אלי?! גם אני עוד לא הספקתי כל כך
הרבה דברים! עוד לא הייתי באמריקה, עוד לא אמרתי
להורים שלי כמה אני אוהב אותם, עוד לא ניגנתי-
(מפסיק לבכות)
טוב, כן ניגנתי בפסנתר,
(פורץ בבכי)
אבל הייתי ממש גרוע!

15. חוץ. בתוך שטח בית הקברות למכוניות. יום.

אלון מצליח לטפס קצת על הגדר כשמשוהו מושך אותו למטה, הוא פותח את החגורה במכנסיים ומקריב את נעליו ומכנסיו, מצליח לתפס מעל הגדר ונופל בצידה השני.

16. חוץ. מחוץ למגרש בית הקברות למכוניות. יום.

אלון מסתכל פנימה לתוך המגרש. הפינצ'ר עומד שם, נראה לא מזיק בעליל, הנעליים והמכנסיים של אלון על האדמה בפנים לצד הפינצ'ר.
אלון הולך לאורך הגדר, כשהוא שומע קולות דיבור ממרחק. הוא מתקרב ומציץ, רואה את השודד מאיים באקדח על בן-ציון ומושיקו. אלון מנסה לחשוב מהר. הוא מחפש על האדמה לידו משהו שיוכל להיעזר בו. הוא מוצא חתיכה קטנה של צינור מתכת.

גבר

אז מי מכם יהיה הראשון?

מושיקו ובן-ציון מצביעים אחד על השני. אלון מתגנב בשקט אל השודד ומניח את חתיכת הצינור (צורה של חור) על עורפו כאילו שזה אקדח.

אלון

אל תזוז! כן, איך התחושה להיות בצד השני?
אתה מרגיש בר-מזל, פושטק?

מושיקו ובן-ציון מחליפים מבטים. השודד מרים ידיים באוויר.

אלון

עכשיו לאט לאט ובלי לעשות שטויות, תשכב על האדמה.

השודד עושה כדבריו. מושיקו ובן-ציון ממהרים אל אלון.

אלון

עכשיו תזרוק את האקדח, לשם! תעצום עיניים!

מושיקו מוצא על האדמה אזיקון והם קושרים לשודד את הידיים. בן-ציון זורק סחבה על הראש של השודד.

אלון

אנחנו נלך מכאן עכשיו, אבל שתדע שהאקדח עדיין עליך. אתה תחכה עשר דקות לפני שתוכל ללכת. אם תנסה לקום לפני, פשוט לא תקום. הבנת?

השודד מהנהן בראשו מתחת לסחבה. השלושה נמלטים משם.

17. חוץ. מגרש החניה / מרכז מסחרי. יום.

השלושה חוזרים לאיפה שאמור היה להיות הרכב, מביטים בייאוש בחניה הריקה.

מושיקו

שמע בן אדם, אתה הצלת לי את החיים.

אלון

אתה היית עושה אותו דבר בשבילי.

בן-ציון עושה פרצוף מפקפק.

מושיקו

אלון, אני יודע שסיוון לא שמה עלי. תמיד ידעתי. זה לא ישתנה אף פעם. אני לוקח צעד אחורה. היא כולה שלך.

אלון מהנהן. לפתע סיוון יוצאת מאחורי אחת המכוניות.

סיוון

פשוט נהדר. מישהו רוצה ליידע אותי בהסכמים המפגרים שלכם. ואתה... (לאלון) שלחת את בן-ציון שיחרטט לי את השקרים האלה. אתה לא מתבייש-

(קולטת איך שאלון נראה)

מה זה אלון? מה קרה לך?!

אלון

יום ארוך במיוחד.

סיוון

אתה בסדר? אוי מתוק שלי!

(קופצת לחבק אותו)
כל זה בשביל האוטו!?

מושיקו

תקשיב אלון. אני אדבר עם בוקובזה בשבילך.
אני ארכך אותו.

סיוון

לא. אם כבר אני אעשה את זה. בוקובזה הוא
אבא שלי, אני יודעת איך לדבר איתו.

בן-ציין

מצטער אלון, אני לא מתנדב לכלום,
בוקובזה מפחיד לי את הצורה.

אלון

תודה רבה לכולכם, אבל זה משהו שאני חייב
לעשות בעצמי.

18. חוץ. בית בוקובזה. לילה.

אלון ניגש ודופק על הדלת. בוקובזה פותח, נראה קשוח במיוחד.

אלון

ערב טוב בוקובז-, אה, אדוני.

בוקובזה מביט באלון שנראה נורא.

אלון

אדוני. אני צריך להתוודות בפניך על משהו.
אני לקחתי את המכונית שלך. לא גנבתי או משהו.
וסיוון לא אשמה. לקחתי את המכונית שלך
וזאת אחריות שלי כי כשחזרתי לאיפה שהחניתי
אותה היא נעלמה. חיפשתי אותה כל היום אדוני.
חטפתי מכות, רדף אחרי כלב מהגיהינום,
כמעט ירו עלי ועל חברים שלי, איבדתי את
המכנסיים והנעליים שלי, ויש לי ריח של שוקו
מהחולצה שהתחיל כבר להחמיץ.
אבל לא מצאתי את הוינטאז'. אני יודע כמה שהיא
הייתה חשובה לך אבל רציתי שתדע שעשיתי כל מה
שיכולתי בשביל לנסות למצוא אותה.
קודם כל בשביל שלא תרצח אותי, זה דבר ראשון.
כי סך הכל אני די סבבה עם לחיות וזה. אבל הכי חשוב –
בשביל שלא תכעס עלי, כי אני יוצא עם הבת שלך ואני
אוהב אותה. אני באמת אוהב אותה ו...
אני מוכן עכשיו לקבל עלי את הדין.

אלון משפיל ראשו ועוצם עיניו בכוח כמו ממתין לאגרוף או לכדור בראש. לא קורה כלום. הוא פוקח את עיניו ורואה את בוקובזה מחייך.

בוקובזה

אחד ה... עובדים שלי, ראה מישהו נוסע במכונית שלי היום. מישהו שהוא לא אני.
אז הוא לקח את המכונית חזרה מהמגרש שלי
הבית ספר שלכם. האוטו כאן.

אלון מביט בו המום.

אלון

אה... וואו... אוקיי.
(מסתובב ללכת)
אני מצטער.

בוקובזה

חתיכת נאום הבאת פה עכשיו. וככה אתה עוזב,
עם ראש מושפל?

אלון מסתובב בחזרה.

בוקובזה

אלון, אנחנו כבר מזמן לא בימי הביניים. אתה חושב שאני במצב להגיד לבת שלי עם מי היא יכולה או לא יכולה לצאת?
אבל על כל מקרה, את האישור שלי יש לכם.
אתה ילד טוב. במה שקשור לבת שלי, זה הדבר היחיד שחשוב לי. בסדר?

אלון מחייך, מסתובב והולך.

בוקובזה

אבל אלון, בפעם הבאה שתסובב ליד הבית של המשפחה שלי רק עם תחתונים, גם ימצאו רק את התחתונים.
לילה טוב אלון.

אלון

לילה טוב אדוני.

בוקובזה סוגר את הדלת. אלון הולך במורד הרחוב, גמור, חבול, תשוש ומחויך.